

Predragi rojaki!

Njih Veličanstvo naš premilostljivi cesar so s Najvišim patentom od 22. maja t. l. razpustili državni zbor in vse deželne zборе, razen českega, ter ukazali nove volitve. Nagnila je Njih Veličanstvo na to velikodušna misel, ki je izrečena v besedah: „Jaz čem mir imeti s svojimi narodi“.

Ta blagi namen Njih Veličanstva se po sedanji državni ustavi ni dal doseči; bilo je neogibljivo potrebno premeniti jo. Ali večina dozdanjega državnega zbora se je vsaki premembi trdovratno ustavljala; je gluha bila za glas poljskih, slovenskih, tirolskih in družih poslancev, ki so zahtevali, naj se deželam in narodom dá njihova pravica. Zato se je moral ta državni zbor razpustiti, in Njih Veličanstvo se obrača zdaj do volilcev, da bi izbrali take poslance, ki bodo radi podpirali Njih velikodušni namen: mir in spravo narediti med vsemi avstrijskimi narodi.

To nam pa očitno kaže, kako važne in pomenljive bodo te nove volitve za narode in za državo, in kako skrbni moramo za-nje biti, tem bolj, ker tista stranka, ki noče ravnopravnosti, ampak po sili nemško gospodstvo nad vsemi drugimi narodi, vse žile napenja, da bi svoj namen dosegla. Ona razglša očitno, da ji je nemštvo prvo, ne Avstrija; da hoče Poljakom dati posebne pravice, samo zato, da bi Čehe in Slovence tem laglje pritiskala; da če v cerkvenih in duhovskih rečeh svojo staro pot lažnjivega liberalizma in nekatoliških principov nadaljevati. Gorjé si nenemškim narodom, cerkvi in Avstriji, ako bi spet večina iz te stranke zasedla deželne in državni zbor!

Da odvrnemo to nesrečo, vsaj kolikor je v naši moči, čujmo in delajmo, da se nam nove volitve prav izvršé. Naj se vsak domorodec zvesto posluži svoje volilne pravice. Ako bi bil kdo po krivici izmed volilcev izpuščen, naj skrbi, da se taka pomota še o pravem času popravi. Če mu je treba v ta namen pomoči, naj se obrne, če ni drugače, naravnost do društva „Slovenije“. Na deželi, kjer se bodo zdaj najpred volilni možje (Wahlmänner) izbirali, naj se pazi na vso moč, da se pravi možje izvolijo, narodni, pošteni, nepremakljivi, in ki tudi gotovo volit pojdejo, kedar bo volitev za deželnega poslanca. Naj se nihče na druge ne zanaša, nemarnost v tej reči je pregreha zoper narod.

Za deželnega poslanca si ne izbirajte nikogar, ktereга ne poznate po skušnji in po delih, da ima srce za narod, za njegove dušne in telesne potrebe, za deželne in narodne pravice; da hoče Avstrijo vsem enakopravno, in ki tudi pravic katoliške cerkve ne dá teptati in zasmehovati.

Tudi v dozdanjem deželnem zboru se je narodna večina na tanko po teh načelih ravnala. Potezala se je za večo deželno avtonomijo. Skušala je volitveni red za deželni zbor preurediti, tako, da bi se volilna pravica razširila, volilcem težave zmanjšale in neke, v naših razmerah neopravičene predpravice odpravile. Poganjala se je, da bi se narodna ravnopravnost v šolah, uradih in javnem življenju vresničila. Delala je na vso moč na to, da bi se previsoki gruntni davek znižal, in opravila je vsaj toliko, da se ga bo do tistih mal, dokler se nova cenitev ne dovrši, vsako leto nekaj odpisovalo; tudi je podala o primernem času svoje nasvete, da se je v novi postavi za gruntne davke na naše okoliščine oziralo. Ni mirovala, da je od države nazaj dobila odvzeto deželno premoženje. S postavo zastran razdelitve pašnikov in menjalnih zemljišč, kakor z mnogokratnimi prošnjami do vlade, da bi se servitutna odveza brž ko mogoče dognala, je delala za zboljšanje našega kmetijstva. S temi in mnogimi družimi deli, ki jih ne moremo vseh naštevati, je skušala dozdanja večina s trudom in trdno voljo vstrezati po svoji moči deželnim in narodnim potrebam.

Res je, da je dozdej še malo dodelanega; da najvažnejše postave še niso potrjene; ali ravno zato sedanja večina svoje naloge še ni končala; ona mora svoje delo nadaljevati. Naj nam nasprotniki naši še toliko zavirajo; naj se z silo, lažjo in zvijačami še toliko napenjajo, naša reč je pravična, in ako smo složni, strpljivi in stanovitni, zmaga naša je gotova.

Društvo „Slovenije“ vam tedaj priporoča za deželne poslance možé, katerih večina se je že potrdila pred vašimi očmi v živem boju za vaše pravice in koristi; za druge vemo iz večletnih skušenj po njih življenju in djanji, da so Vašega zaupanja vredni. Vsi bodo, tega bodite zagotovljeni, trdno stali za deželne pravice in potrebe, za narodno ravnopravnost, in najširjo deželno avtonomijo, ktero dvoje bode pot pripravljalo do nam vsem tako srčno zaželjene združene Slovenije; spominjali se bodo pa tudi, da so matere katoliške cerkve verni sinovi.

Sprejmite jih tedaj, predragi rojaki! delajte za-nje in dajte jim, ko pride čas, brez razcepljevanja svoje glasove. V vaših rokah je zdaj našega naroda čast in sreča. Branite jo po vsi svoji moči! **Vse za vero, za cesarja, za domovino!**

Od odbora društva „Slovenije“ v Ljubljani 1870.

Dr. Jan. Bleiweis, predsednik.

Odbor „Slovenije“ priporoča za poslance v deželni zbor na kmetih:

1. Za Kamnik in Brdo: gospoda **Janeza Toman-a**, dekana v Moravčah.
2. Za Kranj, Trzeč in Loko: gospoda **Franceta Kramar-ja**, korarja, in dr. **Radoslava Razlag-a**, advokata v Ljubljani.
3. Za Radolico in Kranjsko goro: gospoda **Lovro Pintar-ja**, fajmoštra na Breznici.
4. Za Postojno, Planino, Senožeče, Lož in Bistrice: gospoda dr. **Etbin Costa**, advokata v Ljubljani, in **Matija Koren-a**, posestnika v Planini.
5. Za Vipavo in Idrijo: gospoda **Jurija Grabrijan-a**, dekana v Vipavi.
6. Za Novomesto, Kostanjevico in Krško: gospoda **Jožefa Zagorc-a**, posestnika v Št. Jerneji.
7. Za Trebno, Zatičino, Žužemberk, Mokronog, Litijo in Radeče: gospoda **Jožefa grofa Barbota**, grajščaka v Rakovniku, gospoda **Miha Tavčar-ja**, fajmoštra v Vačah, in gospoda dr. **Lovro Toman-a**, advokata v Ljubljani.
8. Za Kočevje, Lašče in Ribnico: gospoda **Luka Svetec-a** in gosp. **Petra Kozlerja** v Ljubljani.
9. Za Črnomelj in Metliko: gospoda **Martina Kramarič-a**, posestnika v Radovici.

(Za ljubljansko in vrhniško okolico in za mesta in trge priporočajo se poslanci prihodnjič.)